

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. V. Burduh)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Șeremet Valentina împotriva lui Șeremet Sergiu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea și posesia bunurilor imobile, încasarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 15 iulie 2016 Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Lungu Alexandru, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Șeremet Sergiu cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea și posesia bunurilor imobile, încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantei a indicat că după ce a divorțat de Șeremet Sergiu, prin hotărârea din 23.12.2013 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, le-au fost atribuite în proprietate a câte 1/2 cotă-parte ideală din bunurile imobile: garajul nr.193, situat pe adresa str. xxxxx, nr. cadastral xxxxx și garajul nr.137, situat pe adresa str. xxxxx, nr. cadastral xxxxx.

Reprezentantul reclamantei a menționat că începând cu anul 2008, după desfacerea căsătoriei și până în prezent Șeremet Sergiu de unul singur s-a folosit de bunurile imobile menționate, refuzând să-i elibereze duplicatul cheilor reclamantei, iar la încercările Valentinei Șeremet de a pătrunde și a se folosi de bunurile comune, pârâtul a manifestat un comportament agresiv, astfel, încălcându-i drepturile sale. Totodată începând cu anul 2014 pârâtul, fără acordul reclamantei a transmis în arendă un garaj, obținând din aceasta un venit.

A solicitat reclamanta înlăturarea obstacolelor în folosirea, gestionarea și posesia bunurilor imobile, care îi aparțin cu drept de proprietate în mărime de 1/2 cotă-parte ideală și anume a garajurilor nr.137 și nr.193, situate în xxxxx, str. xxxxx, încasarea prejudiciului material în sumă de 2700 de Euro, a prejudiciului moral în sumă de 25000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la data de 22 august 2016 Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Lungu Alexandru, a depus o cerere privind modificarea pretențiilor și anume a solicitat modificarea încasării cuantumului pretențiilor patrimoniale din suma de 2700 de euro

la suma de 28500 de lei, renunțând la capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral. Astfel reclamanta a solicitat înlăturarea obstacolelor în folosirea, gestionarea și posesia bunurilor imobile, care îi aparțin cu drept de proprietate în mărime de 1/2 cotă-parte ideală și anume a garajurilor nr.137 și nr.193, situate în mun. xxxx, încasarea prejudiciului material în sumă de 28500 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Lungu Alexandru, în interesele Valentinei Șeremet, a fost admisă parțial: a fost obligat coproprietarul Șeremet Sergiu să nu creeze obstacole în folosirea și posesia garajelor nr.137, număr cadastral xxxxx și nr.193, număr cadastral xxxxx, ambele situate în xxxxx, str. xxxxx, în rest, cererea de chemare în judecată în partea încasării prejudiciului material în sumă de 28500 de lei a fost respinsă ca fiind neîntemeiată; s-a încasat de la Șeremet Sergiu în beneficiul Valentinei Șeremet cheltuieli de judecată în sumă de 105 de lei; s-a încasat la bugetul public din contul lui Șeremet Sergiu cheltuieli de înștiințare și chemare a părților în judecată în sumă de 50,05 de lei.

Prin decizia din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Șeremet Valentina și cererea de apel depusă de Șeremet Sergiu și a fost menținută hotărârea din 10 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a constatat că prima instanță a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic și legea materială ce guvernează raportul juridic.

A indicat instanța de apel că Șeremet Valentina urmează să dispună de posibilitatea de a folosi bunurile ce-i aparțin cu drept de proprietate și pârâțul Șeremet Sergiu este obligat de a nu-i crea obstacole în realizarea acestor drepturi.

Referitor la suma pretinsă spre încasare-28500 lei, instanțele de judecată au menționat că nu au fost aduse probe ce ar dovedi că Șeremet Sergiu a acordat în locațiune bunurile imobile și ar fi obținut un venit. Respectiv solicitarea privind încasarea sumei de 28500 lei cu titlu de venit ratat este neîntemeiată.

La 25 iunie 2018 Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, a declarat recurs împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond în partea ce ține de respingerea încasării veniturii ratat și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii pe acest capăt de cerere.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și urmează a fi casată, deoarece în cadrul judecării cauzei nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar normele de drept material și de drept procedural au fost aplicate eronat.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 05 aprilie 2018, iar Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș a declarat recurs la 25 iunie 2018.

Materialele dosarului atestă că decizia contestată a fost expediată părților la 14 mai 2018 (f.d. 127), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat se consideră a fi în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din

recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Șeremet Valentina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, împotriva deciziei din 05 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu